

Pál apostolnak a korinthusi gyülekezethez írt második levele

Címzés, üdvözlés

¹ Pál, Jézus Krisztus apostola az Isten akaratából, és Timóteus atyafi, az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, és mindazoknak a szenteknek, akik egész Akhájában vannak:

² Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Hálaadás a vigasztalásért

³ Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak Atyja és minden vigasztalás Istene,

⁴ aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk nyomorúságukban másokat azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.

⁵ Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéséből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által.

⁶ De ha nyomorúságot szenvedünk, a ti vigasztalásotokért és üdvösségetekért van. Ha megvigasztaltatunk, az is a ti vigasztalásotokért és üdvösségetekért van. Ez ad erőt azoknak

a szenvedéseknek elviselésére, amelyeket mi is szenvedünk.

⁷ Erős a mi reménységünk felőletek, tudva, hogy amiképpen társaink vagytok a szenvedésben, azonképpen a vigasztalásban is.

⁸ Mert nem akarjuk, hogy ne tudjatok, atyámfiai, a mi nyomorúságunk felől, ami Ázsia (tartományban) esett rajtunk, hogy igen nagyon, erőnk felett megterheltettünk, úgyhogy még életünk felől is kétségben voltunk.

⁹ Sőt halálra is szántuk magunkat, hogy ne magunkban bizakodjunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a halottakat,

¹⁰ aki ilyen nagy halálos veszedelemből megszabadított és meg is szabadít minket, és akiben reménykedünk, hogy ezután is meg fog szabadítani,

¹¹ ha ti is segítségünkre lesztok az értünk mondott könyörgéseitekben, hogy a nekünk adott kegyelmi ajándékért sokan sokféleképpen adjanak hálát értünk.

Pál megokolja látogatásának elhalasztását

¹² Mert a mi dicsekedésünk ez: lelkiismeretünk tanúsága szerint, mi Isten szentségével és tisztaságával, nem emberi bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével mozogtunk a világban, kiváltképpen pedig közöttetek.

¹³ Nem írunk ugyanis egyebet néktek, mint amit olvastok és meg is értetek, sőt remélem, hogy mindvégig meg is fogjátok érteni.

14 Mint ahogy némi részben már eddig is megértettetek minket, hogy ti velünk dicsekedtek, amiképpen mi veletek a mi Urunk Jézus napján.

15 Ezzel a bizalommal akartam előbb hozzátok menni, hogy másodízben is részesüljete a kegyelemben.

16 Aztán tőletek akartam átmenni Macedóniába, és Macedóniából ismét visszatérni hozzátok, hogy ti kísérjete el Júdeába.

17 Amikor ezt akartam, vajon könnyelműen cselekedtem-e? Vagy amit akarok, ember módon akarom-e? Vagy nálam az „igen“ „nem“ is lehet?

18 De Isten a tanúm, hogy a mi hozzátok intézett beszédünk nem volt „igen“ is, meg „nem“ is.

19 Mert az Isten Fia, Jézus Krisztus, akit közöttetek hirdettünk, én és Szilvánusz és Timóteus, nem volt „igen“ is, meg „nem“ is, hanem az „igen“ valósult meg benne.

20 Mert Istennek valamennyi ígérete Őbenne lett „igen“-né és „nem“-mé, és „ámen“-né Isten dicsőségére, általunk.

21 Aki pedig minket veletek együtt Krisztusban megerősít és fölken, az Isten az,

22 aki el is pecsételt minket és a Lélek zálogát adta a mi szívünkbe.

Pál könnyhullatással írt levele

23 Én pedig az Istent hívom bizonyságul magam mellett, hogy titeket kímélve nem mentem el még Korinthusba.

²⁴ Hiszen nem akarunk uralkodni a hiteteken, hanem munkatársai vagyunk örömtöknek, mert szilárdan álltok a hitben.

2

¹ Azt tettem pedig fel magamban, hogy nem megyek hozzátok ismét szomorúsággal.

² Mert ha én megszorítlak titeket, ugyan ki az, aki megvidámít engem, hacsak nem az, a kit én megszorítok?

³ És azért írtam nektek éppen azt, hogy amikor odamegyek, ne szomorodjak meg azok miatt, akiknek örülnöm kellene, mert meg vagyok győződve arról, hogy az én örömöm mindnyájatoké.

⁴ Mert sok szorongattatás és szívbeli háborgás között írtam nektek, sok könnyhullatással, de nem azért, hogy megszorodjatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet, amelyet kiváltképpen irántatok érzek.

Pál megszorítójának bűnbánata

⁵ Ha pedig valaki megszorított, nem engem szomorított meg, hanem részben, hogy azt ne terheljem, titeket, mindnyájatokat.

⁶ Elég ilyennek a többség részéről való megbüntetése.

⁷ Most már inkább ti is bocsássatok meg neki és vigasztaljátok, hogy a felettébb való bánat meg ne eméssze.

⁸ Azért kérlek titeket, tanúsítsatok iránta szeretetet.

⁹ Mert azért is írtam, hogy bizonyosan megtudjam, hogy mindenben engedelmesek vagytok-e.

¹⁰ Akinek pedig megbocsáttok valamit, annak én is megbocsátok. Mert ha volt mit megbocsátanom, én megbocsátottam. Tiértetek cselekedtem ezt a Krisztus színe előtt, hogy meg ne csaljon minket a sátán,

¹¹ mert jól ismerjük az ő szándékait.

Pál Tróászban és Macedóniában

¹² Amikor pedig Tróászba mentem a Krisztus evangéliuma ügyében, és kapu nyílt előttem az Úrban, nem volt a lelkemnek nyugalma, mivel nem találtam Tituszt, az én atyámfiát,

¹³ elbúcsúztam tehát tőlük és elmentem Macedóniába.

¹⁴ De legyen hála az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban, és az ő ismeretének illatát terjeszti általunk.

¹⁵ Mert Krisztus jó illata vagyunk Isten számára, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között.

¹⁶ Ezeknek a halál illata halálra, azoknak pedig az élet illata életre. És ki alkalmas erre?

¹⁷ Mert nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik meghamisítják az Isten igéjét, hanem tisztán, sőt szinte Istenből szólunk Isten előtt a Krisztusban.

3

Pál ajánlólevele: a korinthusi gyülekezet

¹ Elkezdjük-e ismét ajánlgatni magunkat? Vagy talán szükségünk van, mint némelyeknek, ajánlólevelekre hozzátok vagy tőletek?

² A mi levelünk ti vagytok, szívünkbe írva, amelyet ismer és olvas minden ember.

³ Mert nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével írva, nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira.

Az ó és az új szövetség szolgálatának dicsősége

⁴ Ilyen bizodalmunk Krisztus által van Isten iránt.

⁵ Nem mintha önmagunktól volnánk alkalmasak, magunknak tulajdonítva valamit, ellenkezőleg a mi alkalmas voltunk Istentől van,

⁶ aki alkalmassá tett minket arra, hogy új szövetség szolgálói legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.

⁷ Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy Izrael fiai nem is nézhetek Mózes arcára, arcának mulandó dicsősége miatt,

⁸ hogyan volna még inkább dicsőséges a Lélek szolgálata?

⁹ Mert ha a kárhoztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges az igazság szolgálata?

¹⁰ Sőt az egykor dicsőített, már nem is dicsőséges, az őt felülmúló dicsőség miatt.

¹¹ Mert ha dicsőséges a mulandó, sokkal inkább dicsőséges a maradandó.

¹² Mivel tehát ilyen reménységünk van, nagy nyíltsággal szólunk.

¹³ És nem úgy, mint Mózes, aki leplet borított arcára, hogy ne lássák Izrael fiai mulandó dicsőségének végét.

¹⁴ De értelmük eltompult. Mert ugyanaz a lepel mind e mai napig ott van felfedetlenül az Ószövetség olvasásánál, mert az csak Krisztusban tűnik el.

¹⁵ Sőt mindmáig, amikor csak olvassák Mózeset, lepel borul szívükre,

¹⁶ de ha majd megtérnek az Úrhoz, akkor lehull a lepel.

¹⁷ Az Úr pedig Lélek, és ahol az Úr Lelke van, ott a szabadság.

¹⁸ Mi pedig az Úr dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemléljük, az Úr Lelke által ugyanarra a képre formálódunk, dicsőségről dicsőségre.

4

Pál nem önmagát prédikálja

¹ Ezért tehát, mivel ilyen szolgálatban vagyunk, és kegyelmet nyertünk, nem csüggedünk,

² hanem lemondunk a szégyenletes titkos bűnökről, nem járunk ravaszságban, és nem is hamisítjuk meg Isten ígését, hanem nyíltan hirdetjük az igazságot, és rábizzuk magunkat minden ember lelkiismeretére, az Isten előtt.

³ Ha mégis leplezett a mi evangéliumunk, csak azoknak leplezett, akik elvesznek,

⁴ ezeknek a hitetleneknek gondolkodását e világ istene elvakította, hogy ne lássák Krisztusnak, Isten képének dicsőségéről szóló evangéliumnak világosságát.

⁵ Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust, magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat a Jézusért.

⁶ Mert Isten, aki szólt, hogy a sötétségből világosság ragyogjon, ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy fölragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Jézus Krisztus arcán.

Isten erejének kincse nem cserépedényekben van

⁷ Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy az erőnek rendkívüli nagysága Istené legyen, és nem tőlünk való.

⁸ Mindenütt szorongatnak, de el nem nyomnak. Kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe.

⁹ Üldöztetünk, de el nem hagyatunk. Tiportatunk, de el nem veszünk.

¹⁰ Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben.

¹¹ Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk Jézusért, hogy Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben.

¹² A halál tehát bennünk munkálkodik, az élet pedig tibennetek.

¹³ Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a Lelke van, amint meg van írva: „Hittem és azért szóltam,“ hiszünk mi is és azért szólunk.

¹⁴ Mert tudjuk, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt maga elé állít.

¹⁵ Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre bőségesebben áradjon a hálaadás Isten dicsőségére.

¹⁶ Azért nem csüggedünk, sőt ha a mi külső emberünk megromlik is, a belső mégis napról-napra megújul.

¹⁷ Mert a mi pillanatnyi, könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk,

¹⁸ mert nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

5

Krisztus ítélőszéke elé kell állnunk

¹ Tudjuk, hogyha ez a mi földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló házunk a mennyben.

² Azért is sóhajtozunk ebben, mert mennyei hajlékunkat szeretnénk erre felölteni,

³ hogy ezt felöltve, mezíteleneknek ne találtassunk.

⁴ Mert mi is, akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk, mert nem kívánunk levetköztetni, hanem felöltöztetni, hogy ami halandó, elnyelje azt az élet.

⁵ Aki pedig minket erre felkészített, az Isten az, aki a Lélek zálogát is adta nekünk.

⁶ Ezért mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg e testben lakunk, távol vagyunk az Úrtól,

⁷ mert hitben járunk, nem látásban.

⁸ De bizakodunk, és inkább szeretnénk kiköltözni e testből és elköltözni az Úrhoz.

⁹ Ezért arra igyekszünk, hogy akár itt lakunk, akár elköltözünk, neki kedvesek legyünk.

¹⁰ Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki elvegye jutalmát annak, amit e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.

Krisztus szorongató szeretet

¹¹ Ismerve tehát az Úrnak félelmét, embereket térítünk. Isten előtt pedig nyíltan állunk és remélem, hogy a ti lelkiismeretetek előtt is nyíltan állunk.

¹² Mert nem önmagunkat ajánljuk ismét, hanem alkalmat adunk nektek a velünk való dicsekedésre, hogy legyen mit felelnetek a színből és nem szívből dicsekedőknek.

¹³ Ha révületben vagyunk, Istenért vagyunk, ha pedig megfontoltak vagyunk, értetek van.

¹⁴ Mert Krisztus szeretete szorongat minket, mivel úgy ítéljük,

¹⁵ hogy ha egy meghalt mindenkiért, azok tehát mind meghaltak, és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.

A békéltetés szolgálata

¹⁶ Ezért mi ezentúl senkit sem ismerünk test szerint. Ha Krisztust ismertük is test szerint, de többé már nem így ismerjük.

¹⁷ Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, és íme ujjá lett minden.

18 Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket magával Jézus Krisztus által és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.

19 Mivel Isten volt az, aki Krisztusban magával megbékéltette a világot, nem tulajdonítva nekik az ő bűneiket és ránk bízta a békéltetés igéjét,

20 Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne miáltalunk, Krisztusért kérünk, béküljetek meg az Istennel!

21 Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.

6

Pál szolgálatának gyalázata és dicsősége

1 Mint Istennel együtt munkálkodók, intünk is titeket, hogy ne vegyétek hiába az Isten kegyelmét.

2 Mert ő mondja:

„A kegyelem idején meghallgattalak,

és az üdvösség napján megsegítettelek.

Íme, itt van a kegyelem ideje, íme itt van az üdvösség napja!”

3 Senkinek sem adunk alkalmat a megütközésre, hogy szolgálatunkat ne szidalmazzák,

4 hanem úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói, sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongatásban,

5 vereségben, tömlöcben, háborúságban, küszködésben, virrasztásban, böjtölésben,

⁶ tisztaságban, ismeretben, hosszútűrésben, szívességben, Szentlélekben, képmutatás nélküli szeretetben,

⁷ igazmondásban, Isten erejében, az igazságnak támadó és védő fegyverzetében,

⁸ dicsőségben és gyalázatban, rágalmazásban és dicséretben, mint ámitók, és mégis igazak,

⁹ mint ismeretlenek, és mégis jól ismertek, mint megholtak és mégis élők, mint ostromozottak, de meg nem öltek,

¹⁰ mint bánkódók, noha mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint szűkölködők, de mindennel bírók.

Pál nyíltsága viszonzásra vár

¹¹ Szánk megnyílt, szívünk kitárult előttetek, korinthusiak.

¹² Nem mi vagyunk szűkkeblűek irántatok, hanem ti irántunk!

¹³ Viszonzásul – mint gyermekeimhez szólok – tárjátok ki ti is szíveteket!

Krisztus vagy Beliál

¹⁴ Ne húzzatok közös igát a hitetlenekkel, mert mi köze van az igazságnak a gonoszsághoz, vagy mi köze van a sötétségnek a világossághoz?

¹⁵ Hogyan egyezhetne meg Krisztus a Béliállal? Vagy mi köze van a hívőnek a hitetlenhez?

¹⁶ Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Mert ti az élő Isten temploma vagytok, amint Isten mondta: „Bennük lakom és közöttük járok, és Istenük leszek, és ők népem lesznek!”

¹⁷ Ezért tehát menjetek ki közülük

és szakadjatok el tőlük,
ezt mondja az Úr,
és tisztátalant ne érintsetek,
és én magamhoz fogadlak titeket.
18 És én Atyátok leszek,
ti pedig fiaim és leányaim,
– ezt mondja a mindenható Úr.

7

Pál szeretete a gyülekezet iránt

¹ Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szereteteim, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vigyük végbe megszentelésünket.

² Fogadjatok be minket. Senkit meg nem bántottunk, senkit meg nem károsítottunk, senkit meg nem csaltunk.

³ Nem vádként mondom, hiszen az előbb mondtam, hogy szívünkben vagytok, hogy együtt haljunk, együtt éljünk.

⁴ Nagyon bízom bennetek, és sok dicsekedni valóm van veletek. Tele vagyok vigasztalódással, sok nyomorúságunkban is túlárad bennem az öröm.

Titusz jó hírei a gyülekezetről

⁵ Mert amikor Macedóniába jöttünk, semmi nyugalma sem volt testünknek, sőt minden felől zaklattak: kívül harc, belül félelem.

⁶ De az Isten, a megalázottak vigasztalója, minket is megvigasztalt Titusz megjöttével.

⁷ Sőt nem megjöttével csupán, hanem azzal a vigasztalással is, amellyel ti vigasztaltátok meg. Hírül hozta ugyanis nekünk a ti vágyódásokat, kesergéseket, hozzám való ragaszkodásokat, úgyhogy én még jobban megörültem.

A gyülekezet Isten szerinti megszorodása

⁸ Mert ha megszorítottalak titeket azzal a levéllel nem bánom, noha bántam, mert látom, hogy az a levél, ha ideig-óráig meg is szomorított titeket,

⁹ most örülök, nem azért, hogy megszorodtatok, hanem hogy megtérésre szomorodtatok meg. Isten akarata szerint szomorodtatok meg, hogy miattunk semmiben kárt ne valljatok.

¹⁰ Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre vezető, visszavonhatatlan megtérést munkál, a világ szerinti szomorúság pedig halálba visz.

¹¹ A ti Isten szerint való szomorúságtok milyen nagy buzgóságot keltett bennetek, sőt védekezést, sőt méltatlankodást, sőt félelmet, sőt vágyakozást, sőt buzgóságot, sőt igazságszolgáltatást. Mindenképpen bebizonyítottátok, hogy tiszták vagytok e dologban.

¹² Ha tehát írtam is nektek, nem a sértő és nem a sértett miatt tettem, hanem azért, hogy nyilvánvalóvá legyen Isten előtt irántunk való odaadástok.

¹³ Ezért megvigasztalódtunk.

Vigasztalódásunkban még sokkal inkább örültünk Titusz örömén, hogy ti mindnyájan megnyugtattátok lelkét.

¹⁴ Ha előtte dicsekedtem is veletek, nem maradtam szégyenben, mert amint nektek is csak igazat szoltunk, úgy Titusz előtt is igaznak bizonyult veletek való dicsekedésünk.

¹⁵ És most még jobb szívvel van irántatok, viszaemlékezve mindnyájatok engedelmességére, és hogy milyen félve és aggódva fogadtátok.

¹⁶ Örülök, hogy minden tekintetben bízhatom bennetek.

8

Adakozás a jeruzsálemi gyülekezet számára

¹ Tudtotokra adjuk pedig, atyámfiai, Istennek azt a kegyelmét, amelyet Macedónia gyülekezeteinek adott.

² A nyomorúság sok próbája között is bőséges az örömük, és jószívűségük igen nagy szegénységüket gazdagsággá növelte.

³ Tanúsíthatom, hogy erejük szerint, sőt erejük felül adakoztak,

⁴ és kértek minket, hogy a szentek iránti szolgálatban adakozással részt vehessenek.

⁵ Reménységünket fölülmúlva először önmagukat adták az Úrnak és nekünk, Isten akarata szerint.

⁶ Úgyhogy kérnünk kellett Tituszt, hogy amiképpen elkezdte, úgy fejezze is be nálatok ezt a szolgálatot.

Krisztus példája legyen a gyülekezeti adakozás mértéke

⁷ Ezért, amiképpen mindenben bővölködtök, hitben, beszédben, ismeretben és minden buzgóságban és a hozzánk való szeretetben, úgy bővölködjetek ebben a szolgálatban is.

⁸ Nem parancsként mondom, hanem hogy mások buzgósága által a ti szeretetetek valódiságát kipróbáljam.

⁹ Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét, aki gazdag lévén szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.

¹⁰ Tanácsot is adok nektek ebben a dologban, mert ez hasznos nektek. Tavaly óta jó szándékotok megvalósítását elkezdtétek.

¹¹ Most tehát vigyétek is végbe, hogy amiképpen a jó szándék megvolt bennetek, úgy a végrehajtás ahhoz képest valósuljon meg, amitek van.

¹² Mert ha a készség megvan, az aszerint kedves, hogy kinek miye van, és nem aszerint, amije nincs.

¹³ Azért, hogy másoknak könnyebbségük legyen, nektek ne legyen nyomorúságotok, hanem egyenlő mérték szerint. A ti mostani bőségetek pótolja az ő hiányukat.

¹⁴ Máskor meg az ő bőségük pótolja a ti hiányotokat, hogy így egyenlőség legyen.

¹⁵ Amint meg van írva: „Aki sokat szedett, nem volt többje; aki keveset, nem volt kevesebbje.”

Titusz segítsége az adakozás irányításában

16 Hála legyen az Istennek, aki ugyanazt a buzgóságot oltotta értetek Titusz szívébe,

17 aki nemcsak elfogadta kérésünket, hanem nagy buzgóságában önként ment el hozzátok.

18 Mi pedig elküldtük vele azt az atyafit is, akit minden gyülekezetben dicsérnek evangélium hirdetéséért.

19 Sőt a gyülekezetek útitársunknak is megválasztották ebben a jó ügyben, amelyet szolgálunk az Úrnak dicsőségére és a jó szándékunk megmutatására.

20 Óvakodunk attól, hogy valaki megrágalmazzon minket szolgálatunk bőséges eredménye miatt.

21 Mert gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem emberek előtt is!

22 Sőt elküldtük velük együtt azt az atyánkfiát is, akinek buzgóságát sok dologban sokszor kipróbáltuk, aki most még sokkal buzgóbb, mert nagyon bízunk bennetek.

23 Akár Tituszról van szó, aki az én társam és közöttetek segítségem, akár a mi atyánkfiáról, ők a gyülekezetek követői, Krisztus dicsősége.

24 Mutassátok meg irántuk szereteteteket, és a gyülekezetek előtt is adjátok bizonyosságát, hogy méltán dicsekedtünk veletek.

9

Az adakozás rendje

1 A szentek iránt való szolgálatról felesleges is írnom nektek.

² Hiszen ismerem készségeteket, amellyel dicsekszem is a macedónoknak, hogy Akhája a múlt esztendő óta készen áll, és a ti buzgóságotok sokakat magával ragadott.

³ Mégis elküldtem az atyafiakat, hogy a veletek való dicsekedésünk ebben az ügyben alaptalannak ne bizonyuljon, hanem amint mondtam: készen legyetek!

⁴ Hogyha a macedónok velem együtt jönnek, és felkészületlenül találának titeket, nehogy szégyent valljuk mi, - hát még ti, - ebben a dologban.

⁵ Szükségesnek véltem azért utasítani az atyafiakat, hogy előre menjenek el hozzátok, és készítsék el előre a ti megígért adományokat, hogy az úgy legyen készen, mint adomány, és nem, mint kényszerű adomány.

Az adakozás áldása

⁶ Az pedig biztos, hogy „aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat“.

⁷ Mindenki úgy adjon, ahogy eltökélte szívében, ne kelleetlenül vagy kénytelenségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.

⁸ Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árassza minden kegyelmét, hogy mindenkor mindenből eleget adjon és minden jótéteményre bőségben legyetek.

⁹ Amint meg van írva:

„Szórt, adott a szegényeknek,
az ő igazsága örökké megmarad“.

¹⁰ Aki pedig magot ad a magvetőnek és kenyeret eledelül, megadja és megsokasítja

a ti vetéseteket és megnöveli igazságotok gyümölcsét.

¹¹ Így mindenben meggazdagodtok a teljes jószívúségre, amely általunk Isten iránti hálaadásra indít.

¹² Ez a szeretetszolgálat nemcsak a szentek szükségét elégíti ki, hanem sokakat Isten iránti hálaadásra indít.

¹³ Ennek a szolgálatnak eredményességéért, Krisztus evangéliumát megvalló engedelmességetekért és a ti hozzájuk és mindenkihez való adakozó jószívúségetekért dicsőítik az Istent.

¹⁴ Értetek könyörögve ők is vágyódnak utánatok, mert Isten kegyelme olyan bőségesen áradt ki rátok.

¹⁵ Istennek pedig legyen hála kimondhatatlan ajándékáért!

10

Pál megérkezésekor erélyes lesz

¹ Krisztus szelídségére és engedelmségére kérlek titeket, én magam, Pál, aki - némelyek szerint - szemtől-szembe ugyan alázatos vagyok közöttetek, de távollétemben szigorú,

² kérlek titeket, hogy amikor jelen leszek, ne kelljen szigorúnak lennem annak a meggyőződésnek alapján, amellyel, úgy gondolom, szigorú lehetnék azokkal, akik azt tartják rólunk, hogy test szerint élünk.

³ Mert noha testben élünk, de nem test szerint harcolunk.

⁴ Harci fegyvereink sem testiek, hanem erősek Isten szolgálatában erődítmények lerontására.

⁵ Ezekkel rontunk le minden okoskodást és magaslatot, amelyet Isten ismerete ellen emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot, hogy engedelmeskedjenek Krisztusnak,

⁶ és készek vagyunk megbüntetni minden engedetlenséget, mihelyt teljessé lesz a ti engedelmisségetek.

⁷ Ami a szemetek előtt van, arra nézzetek! Ha valaki abban bízik, hogy ő a Krisztusé, azt is gondolja meg, hogy amint ő a Krisztusé, éppen úgy mi is a Krisztusé vagyunk.

⁸ Mert ha még túlzottan is dicsekednék hatalmunkkal, amit az Úr a ti építésetekre és nem megrontásokra adott, akkor sem vallok szégyent!

⁹ Nem akarom azt a látszatot kelteni, hogy leveleimmel csak ijesztgetlek titeket.

¹⁰ Mert azt mondják, hogy levelei súlyosak és kemények, de megjelenése erőtlen, és beszéde gyarló.

¹¹ Gondolja meg az ilyen ember azt, hogy amilyenek távollétünkben vagyunk, amikor csak leveleken keresztül szólunk, éppen olyanok leszünk jelenlétünkben is.

Pál Krisztus mértékéhez igazodik

¹² Mert nem merjük magunkat azokhoz számítani vagy hasonlítani, akik magukat ajánlják, de magukat magukhoz mérik, és magukat magukhoz hasonlítják, így nem cselekednek okosan.

¹³ De mi nem dicsekszünk mérték nélkül, hanem annak a mércének alapján, amit Isten adott nekünk mértékül, ez pedig, hogy hozzátok is eljussunk.

¹⁴ Mert mi nem feszítjük túl magunkat, mintha nem tudnánk eljutni hozzátok, hiszen hozzátok is eljutottunk a Krisztus evangéliumával.

¹⁵ Mi nem dicsekszünk mértéktelenül mások munkájával, de reméljük, hogy hitetek növekedésével még nagyobb megbecsülésben lesz részünk a mi mércénk szerint.

¹⁶ Határaitokon túli területen is hirdetjük majd az evangéliumot, de nem dicsekszünk más mércéje szerint azzal, amit már mások elvégeztek.

¹⁷ „Aki pedig dicsekszik, az Úrral dicsekedjék.“

¹⁸ Mert nem az a kipróbált ember, aki önmagát ajánlja, hanem az, akit az Úr ajánl.

11

Pál önzetlensége és az álapostolok hamissága

¹ Bárcsak elszenvédnétek tőlem egy kevés balgaságot! Sőt szenvedjete el engem is.

² Mert Isten féltő szeretetével aggódom értetek, mivel eljegyeztelek titeket egy Férfiúval, hogy mint szeplőtelen szüzet állítsalak titeket Krisztus elé.

³ Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, úgy a ti gondolataitokat is megronthatja és eltávolíthatja a Krisztus iránt való őszinte és tiszta hűségtől.

⁴ Mert ha valaki jön hozzátok, és más Jézust prédikál, nem akit mi prédikáltunk, vagy más lelket fogadtok be, nem akit kaptatok, vagy szépen eltűritek a más evangéliumot, nem amit befogadtatok.

⁵ Pedig úgy gondolom, hogy semmiben sem vagyok alábbvaló a legfőbb apostoloknál.

⁶ Ha pedig járatlan is vagyok a beszédben, de nem az ismeretben, amint ez mindenben és mindenképpen nyilvánvalóvá lett előttetek.

⁷ Vagy vétkeztem, amikor önmagamat megaláztam, hogy ti felmagasztaltassatok, mert ingyen hirdetem nektek az Isten evangéliumát?

⁸ Más gyülekezeteket szegényítettem meg, amikor támogatást fogadtam el tőlük, hogy nektek szolgáljak, és amikor nálatok voltam és szűkölködtem, mégsem voltam terhére senkinek.

⁹ Mert az én hiányomat kipótolták a Macedóniából jött atyafiak, és azon voltam és azon is leszek, hogy semmiben sem legyek terhetekre.

¹⁰ Krisztus igazsága van bennem, ezért ettől a dicsekvésemtől Akhája vidékén sem fognak megfosztani.

¹¹ Miért? Mert nem szeretlek titeket? Isten jól tudja!

¹² De amit cselekszem, azt ezután is megteszem, hogy ne adjak alkalmat azoknak, akik alkalmat keresnek, arra, hogy dicsekvésükkel olyannak tűnjenek föl, mint amilyenek mi vagyunk.

¹³ Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, akik a Krisztus apostolainak tüntetik fel magukat.

¹⁴ Nem is csoda, hiszen a sátán is a világosság angyalává változtatja el magát.

¹⁵ Nem olyan nagy dolog azért, ha az ő szolgálói is átváltoztatják magukat az igazság szolgálivá. De végük cselekedeteik szerint lesz.

Pál szenvedéseivel dicsekszik

¹⁶ Ismét mondom: ne tartson engem senki sem esztelennek, de ha mégis, úgy fogadjatok be, mint esztelent is, hogy egy kicsit én is dicsekedhessem.

¹⁷ Amit most mondom, nem az Úr szerint mondom, hanem szinte esztelenül, a dicsekedésnek ebben a dolgában.

¹⁸ Minthogy olyan sokan dicsekednek test szerint, dicsekedem én is.

¹⁹ Hiszen ti okosok vagytok, örömet eltűritek az eszteleneket.

²⁰ Mert eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki kifoszt, ha valaki kihasznál, ha valaki fölétek kerekedik, ha valaki arcul ver titeket.

²¹ Szégyenkezve mondom, minthogy mi ehhez erőtlének voltunk.

De ha valaki merész, esztelenül szólok, merész vagyok én is.

²² Hébernek ők? Én is! Izraeliták? Én is! Ábrahám utódai? Én is!

²³ Krisztus szolgálói? (Balgatagul szólók) én még inkább, hiszen többet fáradtam, többször vetettek börtönbe, sokszor vertek meg, gyakran voltam halálos veszedelembe,

²⁴ a zsidóktól ötször kaptam negyven botütést egy híján,

²⁵ háromszor megostoroztak, egyszer megköveztek, háromszor hajótörést szenvedtem, egy éjt és egy napot hányódtam a tengeren.

²⁶ Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis atyafiak között,

²⁷ fáradtságban és nyomorúságban, gyakori virrasztásban, éhségben, szomjúságban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben.

²⁸ Mindezen felül az én naponkénti zaklatásom az összes gyülekezetek gondja miatt.

²⁹ Ki erőtlén, hogy én is erőtlén ne volnék? Ki botránkozik meg, hogy én is ne égnék?

³⁰ Ha dicsekednem kell, az én gyengeségemmel dicsekedem.

³¹ Isten, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki mindörökké áldott, tudja, hogy nem hazudok.

³² Damaszkuszban Aretász király helytartója őriztette a damaszkusziak városát, hogy engem elfogasson.

³³ De egy ablakon át, kosárban eresztettek le a kőfalon, és így megmenekültem kezei közül.

12

Pál erőtlensége és Isten ereje

¹ Dicsekednem kell, ha nem is használ nekem, így rátérek a látomásokra és az Úr kijelentéseire.

² Ismerek egy embert a Krisztusban, aki tizennégy évvel ezelőtt (hogy testben-e nem tudom, vagy testen kívül, nem tudom, Isten tudja) elragadtatott a harmadik évig.

³ És tudom, hogy az az ember (hogy testben-e, vagy testen kívül, nem tudom, Isten tudja)

⁴ elragadtatott a paradicsomba, és olyan kimondhatatlan beszédekert hallott, amelyeket nem szabad embernek kibeszélnie.

⁵ Az ilyennel dicsekszem, magammal pedig nem dicsekszem, hacsak nem gyengeségemmel.

⁶ Ha dicsekedni akarnék, nem lennék esztelen, mert igazságot mondanék. De mérséklem magam, hogy valaki többnek ne tartson, mint aminek lát, vagy amit hall tőlem.

⁷ De hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe, a sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy el ne bizakodjam.

⁸ Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy ez távozzék el tőlem.

⁹ De Ő ezt mondta nekem: elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenségben lesz teljessé. Nagy örömmel dicsekszem azért erőtlenségemmel, hogy a Krisztus ereje lakjék bennem.

¹⁰ Ezért van örömöm a Krisztusért szenvedett erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban, mert amikor erőtlen

vagyok, akkor vagyok erős.

Pál szeretetből nem terhelte meg a gyülekezetet

¹¹ Dicsekedésemben esztelenné lettem, de ti kényszerítettetek rá. Mert nektek kellett volna engem ajánlanotok, hiszen semmiben sem vagyok alábbvaló a legfőbb apostoloknál, noha semmi sem vagyok.

¹² Apostolságom jelei megmutatkoztak közöttetek a sok túrésben, a jelekben, csodákban és erőkbén is.

¹³ Mert mi az, amiben hátrányt szenvedtetek a többi gyülekezethez viszonyítva, legfeljebb az, hogy én magam nem voltam terhetekre! Bocsássátok meg nekem ezt az igazágtalanságot!

¹⁴ Íme, most harmadszor is kész vagyok hozzátok menni, és nem leszek terhetekre, mert nem azt keresem, ami a tiétek, hanem titeket magatokat, mert nem a gyermekek tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek.

¹⁵ Én pedig örömet hozok áldozatot értetek, és magamat is feláldozom a ti lelketekért, még ha ti, akiket én igen szeretek, kevésbé szerettek is engem.

¹⁶ Ám legyen: de én nem voltam terhetekre, hanem álnok ember lévén, ravaszsággal fogtalak meg titeket.

¹⁷ Vagy akiket hozzátok küldtem, azok közül valaki révén becsaptalak titeket?

¹⁸ Megkértem Tituszt és vele együtt elküldtem azt az atyafit is. Csak nem Titusz csapott be titeket? Nem ugyanazon Lélek szerint járunk? Nem ugyanazokon a nyomokon?

¹⁹ Azt hiszitek megint, hogy előttetek mentegetjük magunkat? Mi azonban Isten előtt Krisztusban szólunk, mégpedig szerettem, a ti épülésetekre.

²⁰ Mert attól félek, hogy ha majd hozzátok megyek, nem olyanak talállak titeket, amilyeneknek szeretnék, és engem sem olyanak találtok, amilyenek szeretnétek. Félek hogy viszálykodás, irigység, harag, egyenetlenség, rágalmazás, vádaskodás, felfuvalkodás, pártoskodás lesz közöttetek,

²¹ úgyhogy amikor újra odamegyek, megaláz engem az én Istenem nálatok, és sokakat megsiratok azok közül, akik korábban vétkeztek és nem tértek meg abból a tisztátalanságból, paráznaságból és kicsapongásból, amit elkövettek.

13

Pál érkezéséig rendeződjék a gyülekezet

¹ Ezúttal harmadszor megyek hozzátok. „Két vagy három tanú vallomása erősítsen meg minden ügyet“.

² Előre megmondtam, és előre mondom, mint másodszori otlétemkor, és most távolétemben azoknak, akik ezelőtt vétkeztek, és a többieknek is mind, hogyha ismét odamegyek, nem leszek kíméletes.

³ Bizonyítékát keresitek annak, hogy általam az a Krisztus szól, aki veletek szemben nem erőtlén, hanem erős közöttetek.

⁴ Mert bár megfeszítetett erőtlenségében, mindazonáltal él Isten hatalmából. És bár mi erőtlének vagyunk benne, de vele együtt élünk majd Isten erejéből nálatok.

⁵ Próbáljátok meg magatokat, hogy hitben vagytok-e? Önmagatokat próbáljátok meg! Vagy nem ismeritek-e fel magatokon, hogy Jézus Krisztus bennetek van? Ha nem, akkor nem álltátok ki a próbát.

⁶ De remélem, hogy elismeritek, hogy mi kiálltuk a próbát.

⁷ Az Istent pedig kérem, hogy semmi gonoszt ne cselekedjétek, nem azért, hogy mi kipróbálnak tűnjünk, hanem hogy ti a jót cselekedjétek, mi pedig mintegy kipróbálatlanok legyünk.

⁸ Mert semmit sem tehetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért.

⁹ Mert örülünk, ha mi erőtlének vagyunk, ti pedig erősek vagytok. Imádkozunk is a ti tökéletesedésetekért.

¹⁰ Azért írom ezeket távollétemben, hogy jelenlétemben ne kelljen keményen viselkednem azzal a hatalommal, amelyet az Úr nekem építésre és nem rontásra adott.

Befejezés, üdvözlés, áldás

¹¹ Végezetül, atyámfiai, legyetek jó egészségben, épüljétek, vigasztalódjatok, egy

értelemben legyetek, békességben éljetez és a szeretetnek és békességnek Istene veletek lesz.

¹² Köszöntsétek egymást szent csókkal. Köszöntenek titeket a szentek mindnyájan.

¹³ Az Úr Jézus Krisztus kegyelme és az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal. Ámen.

Biblica® Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság

Hungarian: Biblica® Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság (New Testament) of Hungary

copyright © 2021 Biblica, Inc.

Language: Magyar

Contributor: Biblica, Inc.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság™

Copyright © 2003 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Hungarian New Testament: Life, Truth and Light™

Copyright © 2003 by Biblica, Inc.

A "Biblica" egy, az USA Szabadalmi és Védjegy Hivatala által bejegyzett névjegy a Biblica, Inc. tulajdona. Felhasználása engedéllyel történt.

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-11-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 25 Aug 2024 from source files dated 29 Jan 2022
e6e1ced0-ac02-54fc-9458-ebc4c89f72c7